

ΩΚΕΑΝΟΣ

ΩΚΕΑΝΟΣ, ο, ουσ. [<αρχ. ὠκεανός], ο ωκεανός· καθετί που είναι ή που θεωρούμε απέραντο: «έχει ωκεανό γνώσεων || έχει ωκεανό αμαρτιών || πέρασε ωκεανούς θλίψεων»·

- δε σε ξεπλένει ούτε ο ωκεανός, βλ. συνηθέστ. δε σε ξεπλένει ούτε ο Νιαγάρας, λ. Νιαγάρας·

- σταγόνα στον ωκεανό, βλ. λ. [σταγόνα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας